

[Erhard Jakobsen.]

sten, for folkepensionisten er ikke i nogen løngruppe, folkepensionisten ligger uden for alt det. Lavtlønsgrupperne, det er folk med 45.000-50.000 kr. i indkomst; det er dem, der var god grund til at prøve på at hjælpe, og det er altså også det, man har gjort. Her kunne fremskridtspartiet virkelig have gavnnet skatteydere, der trænger til at blive gavnnet, hvis man ikke havde været i klemme, fordi man sidder i dette folketing i kraft af, at man har lovet vælgerne 60.000 kr. i bundfradrag. Det er grunden til, at der sidder så mange fra fremskridtspartiet, som der gør. Nu har alle opdaget, at det er svindel — politisk svindel skal man vist sige for ikke at risikere noget. Så klynger man sig i stedet for til 19.000 kr. Ja men det skal gøres helt klart for befolkningen, at når man kun har 7 mia. kr. at gøre godt med — og det er, hvad der kan blive flertal for — så kan man ikke give 19.000 kr. i bundfradrag uden at lave en knaldhård marginalskat, det vil sige at pålægge den mand, der tjener 5.000 kr. mere i 1974-75, en alvorlig skatteforøgelse.

En enkelt af fremskridtspartiets repræsentanter, en af de ikke helt ubetydelige, har i disse forhandlinger optrådt som en elefant i en porcelænsbutik, og det kan man beklage; ellers kunne der have været nået adskilleligt mere.

Om arbejdsmarkedet. Jeg er fuldstændig enig med hr. Schlüter i, hvad han sagde om, at folketingets væsentlige bidrag til en indkomstpøolitik, det er netop de skattelettelser. Og så vil jeg i øvrigt anbefale, at folketingsmænd og andre, der udtaler sig politisk, i den kommende tid ganske simpelt tier stille med hensyn til arbejdsmarkedsforhold. Man kan kun gøre skade ved at snakke mere om det. Jeg føler mig fuldt rolig efter at have hørt referatet fra LOs møde i går; jeg føler mig fuldstændig rolig for, at de folk, der har Thomas Niensens indstilling, til fulde forstår, hvilket ansvar de har. LOs ansvarlige ledere vil få det hårdt nok i den kommende tid — ikke mindst hjulpet ivrigt af et par medlemmer af dette høje ting, det er der ikke tvivl om. Jeg tror, vi alle sammen gør klogt i at bakke LOs ledelse kraftigt op i forsøget på at koncentrere, hvad der skal ske, omkring at hjælpe dem, der har det dårligst. Det er en indstilling, vi

allesammen må sætte højt, må værdsætte, og så tror jeg nok, vi skal lade arbejdsmarkedets parter have fred. Én ting først og fremmest: snak ikke om dyrtidsportioner. Det er nemlig ikke et spørgsmål, der er så ligetil. Dyrtidsportioner hænger sammen med 2-årige overenskomster, og jeg gad se den danske erhvervsdrivende, der ønsker at afskaffe de 2-årige overenskomster. Det er der andre, der ønsker, men vist ikke de erhvervsdrivende. Lad arbejdsmarkedet have fred, det er dem, der i første række får det store drøn, der skal igennem, det skal vi nok ikke blande os videre i.

Må jeg slutte med en tak til kulturministeren, fordi vi fik en radiodebat herinde. Denne radiodebat har givet enorme resultater. Det nye radiatoråd er af mange grunde helt anderledes end tidligere, og medarbejdere i Danmarks radio ved nu, hvad klokken er slået, og er begyndt at rette sig efter det.

Må jeg bebude endnu et lovforslag. Centrum-demokraterne ønsker at komme med et lovforslag om, at vi straks ændrer styrelsesloven. Det må være slut med, at det er de studerende, der bestemmer, hvem der skal være lærere, og hvilke bøger der skal læses, det må være slut.

Endelig et lille ord ud af huset. Jeg opfordrer alle forældre, der har børn i skole, til at se meget nøje efter, hvad det er for bøger, deres lærere giver børnene med hjem. Der er i den seneste tid kommet de besynderligste skrifter på markedet lavet af Røde Hane og Røde Vejrhane og jeg ved ikke hvad — eller Røde Vejrmølle, nej, det er vist noget andet. Det er fuldstændig urimeligt, som man i øjeblikket prøver at indoktrinere børn med antikapitalistiske og antiimperialistiske og anti-Lions skrifter, og det vil man gud hjælpe mig kalde for skolelitteratur. Det er forældrene der bestemmer det. Jeg opfordrer alle forældre til at se meget nøje efter, hvad det er lærerne fortæller deres børn i skolen, og hvad det er for ting, de giver dem med hjem. Også på det område vil centrum-demokraterne lade høre fra sig.

Gert Petersen (SF):

Hvis vi skal ud i en almindelig censur af skolebøger, vil jeg da gerne benytte lejligheden til at opfordre forældrene til at sikre sig, at deres børn ikke bliver indoktrineret med alle mulige imperialistiske og kapitali-